

Enkefru Ingeborg Bell

er død i sine sønners hjem i Tromsø lørdag 29. juni 84 1/3 år gammel.

Hun var født på Sørstraum i Sørreisa og blev i forholdsvis ung alder gift med Mikal Bell, fra Selbu. Kort tid efter kjøpte de Finsnes og hit flyttet så Bell og hustru. Stedet fikk dampskibsanløp og poståpneri, veiforbindelser, telefon etc. Det vokste hurtigt og blev på grunn av sin centrale beliggenhet til et av de mest betydningsfulle i fylkets landdistrikter.

Her Bell var en mer enn almindelig oplyst evnerik og klok mann og det fulgte av sig selv at han blev foregangsmann og forkjemper for alt som var til ophjelp og fremgang for disse forsømte distrikter. Særlig var han en forkjemper for bedre skole og folkeoplysning og var med i alt bygdens styr og stell, ordfører skolsstyreform. flere perioder m. m. Alt dette arbeide og m. ekspedisjonen, poståpneriet og den voksende handelsforretning tok selvsagt på kreftene

Ingeborg som delte sin manns syn på tingene i ett og alt, var ham en trofast og god støtte og deres hjem blev utgjennem rene arnestedet og samlingspunktet for alt ungt og radikalt livssyn. Og hjemmet var gjestfritt, og det var derfor store byrder som hjemmets mor fikk å bære. Hun sparte sig aldri, hjemmet var hennes kongerike. Hun var først og sist den omsorgsfulle hustru og mor i ordets beste forstand For mannen og barna ofret hun alt. Det vart mange våkne netter hennes, tanker og gjøremål gjaldt først og sist dem, og barnas velfærd lå henne varmest på hjerte til det siste.

Nu hviler hun fra alt strevet skjønt hun de siste årene var kommet oss litt på avstand, så er det dog som om bygden er blitt fattigere. Men bygdens befolkning — også den nye generasjon ønsker fred over hennes minne.